

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้รูปแบบกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ในอดีตมนุษย์ได้รับการพลศึกษาอย่างไม่เป็นรูปแบบมาจากการถ่ายทอดของบรรพบุรุษเพื่อนำความรู้ไปใช้เพื่อการมีชีวิตอยู่รอด เช่น หาอาหาร การต่อสู้กับสัตว์ร้าย ศัตรู ดินฟ้าอากาศ และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ จะเห็นว่าการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อช่วยให้ร่างกายมีการเจริญเติบโตและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ ในสภาพปัจจุบันความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ มีมากขึ้น ทำให้คนส่วนมากไม่มีโอกาสออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกายได้ การพลศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทโดยเฉพาะในโรงเรียน ดังในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 ในหมวดที่ 6 ข้อ 51 ว่า "รัฐพึงจัดการศึกษาในทุกๆระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 : 15) ความมุ่งหมายทางด้านพลศึกษาในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า "ให้มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ" (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 : 1) มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้หลายทัศนะดังนี้

คลีค (Clarke 1959:17-18) ได้กล่าวว่า "วิชาพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การนำที่ถูกต้องของผู้สอนย่อมสามารถปลูกฝังคุณลักษณะอันดีงามที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันได้ เป็นอย่างยิ่ง"

บุชเชอร์ (Bucher 1968: 21) กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเลือกเห็นแล้วเป็นสื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายที่วางไว้"

บุควอลเตอร์ (Bookwalter 1969:13) กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการพัฒนาการที่ไหลลื่นที่สุดทางด้านบุรณาการและการปรับตัวทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยที่ได้รับการสอนและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา"

ทอมสัน (Thomson 1971 : 1) กล่าวไว้ว่า "พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาซึ่งอาศัยกิจกรรมที่ได้เลือกในการจัด เพื่อให้เกิดการเจริญเติบโต พัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้เป็นผลเมืองดีและดำรงชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ"

วรัทกัณฑ์ เพ็ชรชอบ (2512 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาคือการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนได้มีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นที่ตรงที่วิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้เด็กเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ"

จรินทร์ ชานีรัตน์ (2514:4) กล่าวไว้ว่า "พลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายเป็นสื่อกลางเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ ทางอารมณ์ ทางสังคม และพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทางจิตใจ ตลอดจนการเป็นพลเมืองดีด้วย"

สมคิด ชิดประสงค์ (2521:1) กล่าวไว้ว่า "พลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียนเพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม"

จากคำกล่าวทั้งหมดเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาพอจะสรุปได้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการศึกษาอื่น ๆ โดยวิชาพลศึกษาครูผู้สอนใช้กิจกรรมกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมหรือผู้เรียนเกิดการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาได้มีบทบาททางการศึกษาอย่างมาก โดยในปีพุทธศักราช 2518 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในหลักสูตรฉบับนี้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาหมวดพลานามัยเป็นวิชาบังคับโดยกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบ และสามารถเลือกได้อีก 3 คาบต่อหนึ่งภาคการศึกษา

(กระทรวงศึกษาธิการ 2518 : 10) นอกจากนี้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพและเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร โดยกำหนดเรียน สัปดาห์ละ 2 คาบ และให้เลือกเรียนได้อีกไม่เกิน 2 คาบ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ส่วน มัธยมศึกษาปีที่ 3 เลือกเรียนได้อีกไม่เกิน 4 คาบเรียนต่อหนึ่งภาคการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 3) ส่วนในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษา สัปดาห์ละ 1 คาบและเลือกเรียนได้อีก 2 คาบต่อหนึ่งภาคการศึกษา(กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 183-184) จากหลักฐานดังกล่าวจะเห็นว่ารัฐบาลได้จัดให้มีการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับในชั้น ประถมจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายก็เพื่อที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีความแข็งแรงเพื่อประโยชน์ในการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อไป เป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 หมวด 5 มาตราที่ 62 ซึ่งระบุไว้ว่า "รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนากายภาพพัฒนาเยาวชนของ ชาติให้เป็นผู้มีคุณสมบัติทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญาเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม และเพื่อความมั่นคงของรัฐ (คมกริช วัฒนเสถียร 2524 : 24) จากบทบัญญัติดังกล่าว รัฐบาลก็ได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นหลักในการดำเนินงานพัฒนาเยาวชน ไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะข้อ 3 ของนโยบายเยาวชนแห่งชาติได้กล่าวไว้ว่า "ส่งเสริมสุขภาพ พลานามัย ทั้งทางกาย จิตใจ และปัญญาเพื่อให้พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถ ทักษะ ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้" และในข้อ 4 ได้กล่าวอีกว่า "ปลูกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกภาพ มีน้ำใจนักกีฬา อดทน เสียสละ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักการทำงานร่วมกัน ชยันตมันเพียร ประหยัด สำนึกในสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมมีความ เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย" (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี 2525 : 2518)

จากการเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ก็ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้บริหารการศึกษาได้พยายามหาวิธีปรับปรุงพัฒนาขบวนการเรียนการสอน หลักสูตร เนื้อหาวิชาและตัวครูผู้สอน ให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แต่ก็ยังพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียน เช่น นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูง แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน (จรรยา วิรุฬห์รักษ์ 2521 : บทคัดย่อ) ปัญหาดังกล่าวมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ทำการศึกษาพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียวยังอาศัยองค์ประกอบอื่นอีกได้แก่ เรื่องของ แรงจูงใจ ความเอาใจใส่ นิสสัยในการเรียนและทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติแตกต่างกันพอสรุปได้ว่า

ทัศนคติ หมายถึง สภาพความพร้อมทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคลในอันที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสภาพการณ์บางอย่างโดยการแสดงท่าที ความรู้สึกในรูปของพฤติกรรมอันอาจเป็นไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุน

ฮิลเดรท (Hilldreth 1966 : 424) ได้ศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องมาจากนิสัยในการเรียนไม่ดี ขาดความสนใจ และขาดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และจากการศึกษาของโฮลท์แมนและคณะ (Holtzman and others 1965 : 5) ได้ทำการศึกษาโดยสร้างแบบวัดนิสัยและทัศนคติในการเรียนผลศึกษาพบว่า นิสัยและทัศนคติในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก (Positive) กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน คือ หากมีนิสัยและทัศนคติที่ดี จะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาเท่ากัน ถ้ามีทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนต่างกันจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่างกันด้วย

จะเห็นได้ว่านิสัยและทัศนคติในการเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป็นอย่างมากหากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู วิธีการสอนของครู โรงเรียน ขบวนการเรียน การสอน ขอมรับวัตถุประสงค์และคุณค่าของการศึกษาแล้วย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจ กำลังใจ ความขยัน ความเอาใจใส่ และความตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่ถ้าหากนักเรียนมีนิสัยและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนแล้วย่อมเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่ายหมดกำลังใจ ทำให้ผลการเรียนต่ำด้วย

ดังคำกล่าวของนักพลศึกษาและนักสุขภาพ เช่น

ซาฟริต (Safrit 1973 : 190) กล่าวว่าใครก็ตามที่มีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาก็จะมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เพราะว่าการมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็จะมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น และเชื่อกันว่าการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาหรือกิจกรรมพลศึกษา ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าได้จัด โปรแกรมพลศึกษาที่ดีและน่าสนใจให้แก่นักเรียน

สุชาติ โสภประยูร กล่าวว่า ทัศนคตินี้มีบทบาทสำคัญอย่างมากที่เดียวในเรื่องสุขปฏิบัติของนักเรียนเพราะว่าทัศนคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อความรู้ที่ได้รับหรือต่อกิจกรรมและวิธีสอนของครู รวมทั้งต่อตัวครู จะช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ คือ ทัศนคติจะสามารถโน้มน้าวจิตใจหรือจูงใจให้นักเรียนเปลี่ยนทัศนคติเป็นการปฏิบัติได้มาก

ที่เด็ชว (สุชาติ โสภประยูร 2520 : 54)

การพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายเป็นสื่อในการเรียนรู้ มีนักพลศึกษา เช่น คอร์บิน (Corbin) และซิงเกอร์ (Singer) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ประชานวิสัย (Cognitive Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทางสมองและสติปัญญา
2. วิชาวิสัย (Affective Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางด้านเจตคติ ท่าที ความรู้สึก อารมณ์ ค่านิยม ความสนใจและความซาบซึ้ง
3. ทักษะวิสัย (Skill Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของการเคลื่อนไหว การใช้วัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายประกอบกิจกรรม
4. สมรรถภาพทางกายวิสัย (Physical Fitness Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับความสามารถของร่างกายในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวันในสังคมได้
5. สังคมวิสัย (Social Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่จะปลูกฝังคุณลักษณะและคุณธรรมต่าง ๆ ในตัวนักเรียน เช่น ความเป็นผู้นำใจนักกีฬา (Corbin and Singer อ้างใน วรศักดิ์ เพียรชอบ 2527 : 95-100)

เมื่อเราทราบถึงวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาแล้ว การวัดและการประเมินผลในวิชาพลศึกษาก็ควรจะต้องให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน แต่เท่าที่ผ่านมาครูพลศึกษาส่วนใหญ่มักจะละเลยต่อการวัดผลทางด้านทัศนคติหรือด้านวิชาวิสัย (Affective Domain) ไปมุ่งวัดผลทางด้านความรู้หรือประชานวิสัย (Cognitive Domain) และทางด้านทักษะหรือทักษะวิสัย (Skill Domain) เสียเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่ทราบถึงทัศนคติ ความรู้สึก ความสนใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจากไม่มีเครื่องมือวัดพฤติกรรมนี้โดยตรง ใช้เวลาในการวัดมาก พฤติกรรมทางด้านนี้เปลี่ยนแปลงได้ยาก มองเห็นผลการเปลี่ยนแปลงไม่ชัดเจน และพฤติกรรมด้านนี้หลายระดับ คือ

1. การรับ (Receiving) เป็นพฤติกรรมในระดับขั้นต้น โดยนักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เช่น ช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของร่างกาย หรือเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายโดยสามารถบรรยายถึงผลการออกกำลังกายได้ เช่น อัตราการเต้นของชีพจร
2. การสนองตอบ (Responding) เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนจะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ ความพึงพอใจ และปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่น
3. การตีค่า (Valuing) เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนเห็นคุณค่าในพฤติกรรมและ

พยายามทำกิจกรรมให้ได้ดี จนเป็นผู้นำใจนักกีฬา

4. การจัด (Organization) เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถนำความสามารถที่หลาย ๆ อย่างแตกต่างกันมาผสมผสานกัน เช่น สามารถเล่นกีฬาได้อย่างน้อย 3 ชนิด

5. คุณลักษณะที่เกิดจากค่านิยม (Characterization) เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ 2527 : 90-91)

หากครูพลศึกษาสามารถวัดทางทัศนคติของนักเรียนได้อีกด้านหนึ่งแล้วเราสามารถจะนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ถ้ามีทัศนคติที่ดีแล้วจะส่งผลให้การเรียนดีขึ้นด้วย แต่ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดี ก็จะทำให้ผลการเรียนต่ำลงด้วย ซึ่งเมื่อเราทราบผลการเรียนอันเนื่องมาจากทัศนคติที่ไม่ดีของนักเรียนแล้ว เราก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนให้เป็นไปตามที่เราพึงประสงค์ได้ ดังที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 9-10) กล่าวว่า ทัศนคติของคนนั้นเกิดได้หลายวิธีและสามารถเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน คือ

ทัศนคตินั้นเกิดได้จาก

1. การเลียนแบบบุคคลที่เราเคารพหรือนิยมชมชอบ
2. ประสบการณ์ซึ่งทำความพอใจหรือความทุกข์ใจมาให้
3. การสังเกตการกระทำของบุคคลอื่นและคาดผลว่าจะเกิดอะไรขึ้น
4. การได้รับความรู้จากแหล่งต่าง ๆ
5. เพื่อน ๆ ในกลุ่มอายุเดียวกัน
6. การได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
7. ประสบการณ์ต่าง ๆ

การที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นใหม่ในตัวของบุคคล จะต้องอาศัยระยะเวลา วิธีการและการสร้างสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กซึ่งจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการที่จะช่วยเสริมให้เด็กได้มีทัศนคติที่พึงปรารถนา

ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การสื่อความหมาย (Communication) มีอิทธิพลกับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความมีอคติ (Prestige) และความเชื่อถือได้ (Credibility) ของแหล่งข่าว (Source)

2. องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เหตุผล และอารมณ์

3. ทักษะเดิมของบุคคล ถ้าบุคคลยังไม่มีทักษะลักษณะที่ตรงข้ามเด่นชัดนักหากใช้เหตุผลที่ดีจะสามารถทำให้เปลี่ยนทัศนคติได้ แต่จะไม่ได้ผลเมื่อสิ่งเร้านี้ทำให้เกิดความกังวลใจต่อผู้รับ

4. ถ้าบุคคลใดมีส่วนร่วม (Active participation) ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้วยตนเอง จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้เร็ว

5. องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการมีความรู้สึกอยากจะทำตามบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคล (Identification) มักจะช่วยในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

จากความสำเร็จของผลศึกษาทั้งในอดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าวิชาผลศึกษาเข้ามามีบทบาทในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาทั้งในโรงเรียนสายสามัญศึกษาและโรงเรียนสายอาชีวศึกษา จึงมีผลทำให้มีผลศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลศึกษานายยามหาวิชัยปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีที่สุด ทำที่จะทำได้แต่ก็ยังพบอุปสรรคซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของแรงจูงใจ ความเอาใจใส่ นิเสธการเรียน ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อการเรียนผลศึกษา หากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาผลศึกษาแล้วก็จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และจากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาทำให้เราได้ทราบว่าทัศนคติของคนเรานั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และเปลี่ยนแปลงได้หลายวิธีดังที่กล่าวมา แต่การที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นมาใหม่ในตัวบุคคลจะต้องอาศัยระยะเวลา วิธีการและการสร้างสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคน ๆ นั้น เพื่อให้ได้มีทัศนคติที่พึงปรารถนา

โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานของคณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครุศาสตร์ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครุศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเพื่อทำหน้าที่ผลิตครูปริญญา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี มีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งโรงเรียนสาธิตขึ้นในคณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครุศาสตร์ เพื่อให้ผลิตฝึกงานค้นคว้าหาความชำนาญและประสบการณ์ด้านความมั่นใจ ก่อนจะสำเร็จไปประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของการค้นคว้าและการทดลองเป็นประการสำคัญ ดังนั้นโรงเรียนสาธิตจึงทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการทางวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครุศาสตร์ หรืออีกนัยหนึ่งเรียกว่า ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจะเน้นในส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นที่ศึกษา วิจัย และทดลองในวิชาการพัฒนาการของเด็กในวัย และในระดับการศึกษาต่าง ๆ อันจะส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้อง ในทฤษฎีของวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ

วิชาจิตวิทยาการศึกษา วิชาแนะแนวการศึกษาตลอดจนทฤษฎีการวัดผลการศึกษา

2. เพื่อเป็นที่ทดลองและวิจัยหลักสูตรประเภทต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรอาชีวศึกษาในแขนงวิชาต่าง ๆ และวิธีสอนวิชาต่าง ๆ วิธีใช้อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ตลอดจนหนังสือแบบเรียน

3. เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติงานของนิสิต ที่จะ ได้ฝึกหัดงานครู โดยมีการสังเกตการณ์การเรียนการสอน การจัดชั้นเรียน ฝึกหัดการทำงานกับเด็กในวัยและระดับต่าง ๆ รวมทั้งศึกษาค้นคว้าหาประสบการณ์ในด้านวิธีการเรียนการสอนให้ถูกต้องตามหลักวิชา

4. เป็นแหล่งสาธิตและเผยแพร่ผลงาน ทดลอง วิจัย และค้นคว้าทางการศึกษาให้แก่สถาบันอื่น ๆ เช่น บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษา ชุมชน ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีการศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาส่วนรวม

5. เป็นสถาบันที่ให้การศึกษอบรมแก่กุลบุตร กุลธิดา ตามระดับความสามารถ สติปัญญา ความถนัด และความสนใจ อันจะส่งเสริมให้พื้นฐานของการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของประเทศไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย นี้มีความมุ่งหมายที่จะสั่งสอนและฝึกฝนให้นักเรียนมีการพัฒนาทางร่างกาย และทางจิตใจ โดยให้มีผลนามิยที่สมบูรณ์ และจิตใจผ่องใสมีความสุข

ในทางสติปัญญา ให้รู้จักใช้วิจารณ์ญาณ รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้ว่าอะไรถูก อะไรผิด รู้จักการแก้ปัญหาในทางที่ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างถ่องแท้

ในด้านอารมณ์ ให้รู้จักควบคุมและพัฒนาอารมณ์ให้ถูกต้อง

ในด้านสังคม ให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ รู้จักรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ของตน รู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

ในด้านวิชาการ ให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล และให้นักเรียนรักการเรียน ตลอดจนการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการ (สาธิตเกษตรสัมพันธ์ เมษายน 2523 : 7)

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยคิดว่าจากหลักการ และเหตุผลดังกล่าว ทศนคติของนัก เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่ต่อวิชาพลศึกษาเป็นเรื่องที่ควรแก่การศึกษา จากงานวิจัยที่ผ่านมา ได้มีผู้วิจัยทศนคติของนัก เรียนสายสามัญศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาและทศนคติของนัก เรียน

อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการมาแล้ว ส่วนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยยังไม่มีการศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อศึกษาว่านักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จะมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอย่างไร ซึ่งเมื่อเราทราบทัศนคติของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษาแล้ว ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงความเข้าใจและทัศนคติของหลักวิชานี้ให้ถูกต้อง และเป็นแนวทางในการสร้างเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษายกกับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจะมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับใดระดับหนึ่ง เพศและที่ตั้งของสถานศึกษาไม่เป็นสาเหตุให้ทัศนคติของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยมุ่งศึกษาทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่วัดได้จากมาตรวัดของสรัสจี้ดี คู่แม่ชีวรกุล
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษายกและนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2531 ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน ได้ตอบแบบสอบถามตามที่ตนคิด ที่แท้จริงและด้วยความ
จริงใจเชื่อถือได้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้อาจ ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากสาเหตุผู้วิจัย ไม่ได้ควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่
อาจจะมีผลต่อการวิจัย เช่น ระดับสติปัญญา พื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ฐานะทาง
สังคมและเศรษฐกิจของครอบครัว ประสบการณ์ของผู้ตอบ เป็นต้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนสาธิต หมายถึง โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในกรุงเทพมหานคร-
มหานครและต่างจังหวัด

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2531

นักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร หมายถึง นักเรียนชาย
และนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร 5
โรงเรียนดังนี้ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเทพวัน และ
โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาธมิตร

นักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด หมายถึง นักเรียนชายและนัก
เรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด มีดังนี้ โรงเรียน
สาธิต "ปิบูลย์บำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสภาพการณ์ใดในทาง
สนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งนั้นหรือสภาพการณ์นั้น

ทัศนคติต่อผลศึกษา หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อผลศึกษา ซึ่งอาจจะเป็น
ไปในทางสนับสนุน หรือในทางต่อต้านผลศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลานามัย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้ปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทัศนคติทางพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย